

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۵ مارچ ۲۰۲۰

کدام یک خود را ارزان فروخت: "دونالد ترمپ" و یا "غنی احمدزی"؟

۵

شنبه- ۲۶ حوت ۱۳۹۸ - کابل:

ت: از لحاظ نظامی:

هرچند امپریالیسم و ایادی آن بشدت تبلیغ می دارند که گویا در جنگهای کنونی نقش انسان کاهش یافته و این اسلحه است که پیروزی و شکست را در جنگ رقم می زند مگر واقعیت های تاریخی جهان و به خصوص ۴۰ سال گذشته افغانستان به وضاحت نشان می دهند که چنین اعتقادی از پایه و اساس غلط بوده، در همه حالت این انسان و اراده انسان آزاده است که سرانجام جنگ را معین می دارد.

جهت اثبات این ادعا کافیسیت به جنگ خلق ویتنام و بقیه کشور های جنوب شرق آسیا علیه امپریالیسم امریکا و متحدانش نگریت، کافیسیت به نبرد قهرمانانه خلق افغانستان علیه سوسیال امپریالیسم روس و ایادی آن نگریت، همین اکنون در جنگهایی که در افغانستان، عراق، لیبیا، سوریه، یمن و بقیه قربانگاه های امپریالیسمجریان دارند نگریت، در تمام این جنگها به وضاحت دیده می شود که از لحاظ تسلیحاتی امپریالیسم امریکا و شوروی متوفا بر مخالفان شان، از چنان برتری چشمگیری برخوردار بوده و هستند که کمترین جایی برای یک مقایسه باقی نمی ماند اما علی رغم این برتری تسلیحاتی تاریخ ثابت ساخته و همه شاهدیم که متجاوزان سرانجام در مقابل اراده رزمجویانه طرف مقابل شکست خورده و من بعد نیز شکست خواهند خورد.

با در نظر داشت چنین تحلیلی، وقتی بحث رهائی ۵۰۰۰ زندانی طالب مطرح می گردد، با شناختی که از فرد فرد افراد طالب و در کل سیستمی که آنها را به جنگ فرستاده است وجود دارد و با در نظرداشت این که اکثریت قابل ملاحظه آن ۵۰۰۰ نفر، افرادی اند مجرب در امر جنگ و فعالیتهای نظامی، افرادی اند عمدتاً از لحاظ اعتقادی و روابط با نهاد هائی که آنها را به جنگ فرستاده اند، سخت متعهد و وفادار؛ افرادی اند انباشته از خشم و نفرت و حقارت هائی که در زمان زندان از دستگیری تا رهائی متحمل شده اند، می توان نوشت اکثریت مطلق آنها به ماشین جنگی و ترمیناتور هائی شباهت دارند که ریموت کنترل آنها در دست طالب و بدارانش می باشد.

بناء می توان قاطعانه حکم نمود که رهائی اینهمه زندانی و اعزام محتوم آنها به میدانهای جنگ از جانب طالب، بدان ماند که کسی بخواهد جهت آسیب رساندن به دشمن، پای، دست و حتا مغز خودش را با گلوله مورد حمله قرار دهد. چه

به همان سان که رهائی خموشانه و زیرکانه زندانیان طالب با رقم حدود ۸۰۰۰ تن در زمان "کرزی"، نتیجه اش اوجگیری توانائی های طالب به میدان جنگ ختم شد، اینک رهائی ۵۰۰۰ تن دیگر با محاسبه ۱۰۰۰ نفری که قبلاً رها شده اند، آن چیزبست که نه تنها دولت دست نشانده و نیروهای امنیتی آن نخواهند توانست جلو پیشروی آنها را سد نمایند، بلکه اشغالگران درکل نیز قادر نخواهند بود تا موازنه را به نفع دولت دست نشانده تغییر بدهند.

از آن گذشته موجودیت صد ها تن از تروریست های خارجی در بین این ۵۰۰۰ تن اعم از چیچنی، چینی، تاجیکستانی، پاکستانی - کشمیری و سایر ملل، و ورود مجدد آنها به میدانهای جنگ، در نهایت می تواند منافع امپریالیسم امریکا را در جنگش علیه رقبایش برآورده سازد، این که چنین امری چه نتایجی برای افغانستان بار خواهد آورد و آیا هند، چین و روسیه، فعالیت آنها را از افغانستان علیه خود به سکوت تحمل خواهند کرد و یا باز هم افغانستان یا به صورت نیابتی و یا هم به صورت مستقیم آماج حملات آنها قرار خواهد گرفت، بحثی است که آینده آن را روشن خواهد ساخت.

هموطنان گرامی!

بنا بر آنچه نوشتیم در این معامله، "ترمپ" چیزی زیادی از دست نداده زیرا از یک طرف تمام آنچه می پردازد یا از هزینه شخص خودش است مانند، اعتبار، اعتماد و امثالهم و یا هم به ضرر خلق افغانستان تعهداتی سپرده است، از جمله به رسمیت شناختن طالب و اعتبار بخشی آنها؛ مگر آنچه را "غنی احمدزی" در این معامله می بازد گذشته از اعتبار، عزت و شخصیت فردی که بدون آنها نزد مردم از آن برخوردار نبود، موافقت به تجزیه افغانستان و تقویت مستقیم دشمنان افغانستان می باشد.

یعنی ممکن است عجلتاً، به رسمیت شناخته شدن خودش وی را در در رقابت با "عبدالمود" پیروز ساخته باشد، مگر مسلم است که در نهایت این امپریالیسم امریکا و نوکر وفادار مجدداً استخدام شده اش طالب است که از آن سود خواهند برد. این که در معامله ضرب المثل "هم کون و هم کرک" درمورد "غنی احمدزی" مصداق پیدا می نماید، زیاد مهم نیست، آنچه مهمتر از آن است، افغانستان را در پرتگاه تجزیه قرار دادن. این همان جهت باخت است که بیشترین ضرر را از آن ناحیه مردم می نماید.

هموطنان گرامی!

ما برای حفظ وحدت و یکپارچگی کشور ما، هیچ راهی نداریم به جز این که متحدانه علیه امپریالیسم و نوکران آن در وجود نیروهای ارتجاعی و جاسوس از جواسیس تکنوکرات گرفته تا جنایتکاران جهادی و طالب، شجاعانه و با عزم راسخ به میدان آمده، نگذاریم تا زنده هستیم ننگ نسلی که تجزیه افغانستان در زمان آنها صورت گرفت، بر ما تحمیل نموده نفرین تاریخ را سزاوار ما بسازند.

سرکها ما را می طلبد!